

Салвадор Минучин: Господар На Живота И Пионер На Фамилната Терапия И Неговото Влияние Върху Професионалното Развитие На Андолфи

Маурицио Андолфи

Детски психиатър, професор, Катедра по клинична и динамична психология в
Университета „Ла Сапиенца“, Рим

Директор на Академията за психотерапия на семейството, главен редактор на
списание *Terapia Familiare*

В тази статия Маурицио Андолфи описва работата на Салвадор Минучин, майстор и пионер в областта на фамилната терапия.

Неговият структурен подход и политическото му посвещаване на работата с бедни и дис-привилегирани семейства в техния собствен контекст биват илюстрирани, както и неговото специално умение да овластява родителите и семействата, за да се справят по-добре с проблемите си.

След това авторът илюстрира огромното влияние, което Сал Минучин е имал върху неговото личностно/професионално развитие, особено по отношение на способността да играе с деца и да провокира трудни юноши по време на фамилната терапия.

Танцувайки С Минучин

От Иа Асен

Консултант по детска психиатрия и психиатър-консултант на психотерапевтична работа, Семейен център Марлбъръ, Лондон

Танцът е една от подходящите метафори за описание на аспектите на подхода на Минучин, не само със семейства, но също, отнасяща се и към неговата работа като супервизор и учител. Неговите идеи и техники са били възприемани, адаптирани, отхвърляни и възстановявани през годините. Тази статия представя схемата на това, как един екип се е ангажирал със стъпките на танца на Минучин и как превежда и пре-сътворява структурната работа така, че нейните „вариации” сега са много практикувани.

Певецът И Песента

Уай-Иънг Лее, Ph.D.

ААМФТ Одобен супервизор,
Асоцииран професор и учредителен директор на фамилен институт НКУ,
преподаватели в Център за семейството „Минучин” в Ню Йорк, САЩ

Базирайки се на стари трудове, авторът описва преживяванията си със Салвадор Минучин в три времеви интервала за период от 20 години. От супервизационни отношения през 1990 в Ню Йорк през сътрудници-2001 в Бейджинг до съавтори през 2010, авторът описва своите разнообразни срещи с Минучин и техния ефект върху нейната работа в различни култури, особено с азиатски, китайски семейства. Статията включва също нейния преглед върху развитието на структурната семейна терапия и как тя „добавя Тай Чи към Аржентинското танго”.

Ключови думи: курсове за напреднали, междуличностно научаване, супервизия, азиатска семейна терапия.

Би Ли Показал Как Я Отупвах С Прекалени Грижи? Четири Техники На Салвадор Минучин, Обхванати В Един Въпрос

Йорг Колапинто

Анализ на кратка извадка от консултация на семейство в криза илюстрира четири плодотворни техники на Салвадор Минучин и ги противопоставя на приетите виждания, лежащи в основата на традиционната психотерапия: (1) Фокусът върху отношенията вместо върху индивидуалната психика на всеки от участниците позволява на промяната движение „отвън навътре“: индивидуалната промяна е резултат, а не необходимо условие за промяна в моделите на взаимодействие; Представяйки си Аз-а като разнообразен, а не само в едно измерение – повече като пица, отколкото като разрез на лук – позволява по-оптимистично очакване за потенциала на клиентите за промяна и израстване; (3) При работата със семейства, които са сломени от техния социален контекст, напр. семейства, хванати в системата на социални грижи за деца, анализът и интервенциите не могат да бъдат ограничени до самото семейство, а трябва да бъдат разширени, за да вземат предвид по-широкия контекст; (4) Винаги когато тенденцията да се общува и тенденцията да се търсят индивидуални решения са в конфликт, структурната терапия, далеч от това да остане неутрална, решително подкрепя първата.

Структурната Терапия: Един От Историческите Корени На Системния Модел

Хуан Луис Линарес

Професор по психиатрия, Автономен Университет на Барселона.
Директор на психотерапевтично звено и на Училището по семейна терапия,
Болница Санта Кру и Сант По, Барселона.

Тази статия разсъждава върху ролята на работата на Минучин за произхода и развитието на фамилната терапия, като авторът предлага личното си виждане за влиянието на структурните идеи върху неговия собствен модел. Обосновава се тезата, че предписанията продължават да имат ценност като прагматични интервенции, които могат да бъдат използвани заедно с когнитивни преформулирания и емоционални интервенции.